

عنوان مقاله:

هدف و شیوه های ایجاد طنز در «وغ و غ ساهاب» بر پایه نظریه جامع طنز کلامی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 17، شماره 55 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسندگان:

نوید فیروزی - استادیار گروه زبان و دروس عمومی، دانشگاه صنعتی شاهرود

فاطمه مظفری - استادیار گروه زبان و دروس عمومی، دانشگاه صنعتی شاهرود

خلاصه مقاله:

در این مقاله، یکی از مهم ترین آثار طنز در تاریخ ادبیات فارسی (وغ و غ ساهاب) برپایه «نظریه جامع طنز کلامی» بررسی و تحلیل شده است. این اثر در هر ششمتغیر نظریه یادشده، ویژگی هایی ممتاز دارد. اما تمرکز این پژوهش بر سه متغیرهدف (موضوعات مورد تمسخر نویسندگان اثر)، تقابل انگاره و مکانیزم منطقی (شیوه ایجاد طنز) بوده است. یکی از مهم ترین ویژگی های سبکی «وغ و غ ساهاب» این است که هر دو ویژگی طنزآمیز بودن یک متن روایی را دارد؛ هم پایان بندیدر پیرنگ فضایا در تقابل با انتظار خواننده قرار می گیرد (مانند سطر ضربه درجوک ها) و هم خطوط طنز در سرتاسر قضایا پراکنده شده است. نکته دیگر آن است که انتظار هدف قرار دادن افراد برون گروه و نشان دادن همبستگی و تعلق بهیک گروه (افراد درون گروه) که ابزاری معمول برای ایجاد طنز است. در «وغ و غ ساهاب» نقض شده است. در این مقاله، دو نوع تقابل انگاره سنت/ مدرنیسم و ظاهر/باطن. افزون بر انگاره های معرفی شده در نظریه یادشده، بازشناسی شده است. اغراق، متا طنز (خودانعکاسی) مجاورت، نتیجه، قیاس غلط و وارونه نقشی از مکانیزم های پر کاربرد ایجاد طنز در این اثر است.

کلمات کلیدی:

نظریه جامع طنز کلامی، وع و غ ساهاب، صادق هدایت، تقابل انگاره، مکانیزم منطقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1556431>

